

"Søndag"

AFSENDER

Augusta Pedersen

MODTAGER

Agnete Skovgaard, Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Lille Veum, Brørup

Arkivplacering:

Mappe 86 nr. 56

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

vor jule og vor glede af lyset, er her
oplysning skal vokse på jorden;
vokse - som barnet i krybbeværelset,
evigheds-solen i Støstraide - vasket
langsomt udvikle sin himmelste pølse
klare med sig hade solen og aabte
klarheden na - ad forklarings vej.

Det kan jeg være jeg har skrevet det
en gang til dig, men så min den end
skjald. Det er nu sandt, at det så
ofte bliver sagt for mig på mig -
og noget at høre.
Hvem 1000 års veje? Gælder det
svare på forveccenes spørgsmål: "Hvor
kommer Guds veje?" ikke også denne
skikkelse af veje? og har svarte på
det tid: Guds veje kommer ikke så man
kan vise på det; ~~de~~ skal heller ikke
sege: se her, eller se der; ti se,
Guds veje er indeni edet.

Så, ja, det var meget at skifte
ord om, men det er bedst at vente.

Jeg tænker at du og Agnete
nu sidder i eders Kirke. Anders
er i Aaker, og vor andre husfælle

Lille Væum søndag.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 56

Kære Jakob og Agnete
Anders var oppe hos "Moses"
og han fortalte mig, så jeg så
det.
Det er dejligt at han er
til. Men vi tror også det er
bedst at vente lidt. Alt er
så underlig usikkert endnu
søndag a. Jeg kan ikke
dig mig for at fortælle dig, at
jeg har en stor hvid væg
"min celle" hvor han til en
hver tid er velkommen til at
være, til han kan få "pas"
Men jeg forstår godt om du
ikke vil af med ham, for
han kan komme lige ned
i Kirken.

Så jeg vilde se hvad den

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

is her på jorden med en kraft og
 klarhed som aldrig før. Er det
 ikke 1000 års østget?

Ja, du ser jeg kan ikke skrive
 og jeg kan heller ikke lade det
 være. Men jeg spekulerer alst ikke
 på det, heller ikke. Det vi skal have
 med 1000 års østget at gøre nu, det
 kan kun være at leve i trokæb mod
 det der er os givet idag. Der
 om er vi nok godt enige.

Nu skal jeg give eder to gode gamle
 ord, som Anders gav mig forleden
 dag: Sej er ej af stor samling, men
 af guds vilje.
 og: Lodelig vider den som viden bær.

Tak for alle, Agnete! Anders
 siger og siger tak for sidet.

Peter og Else håber vi på at
 se noi skoven begynder at leve op.
 - ja anemone er komne.
 eders gamle ven
 Augustamort

L.

Solen skinner ind til mig og her er
 så godt her hjemme. Jeg gik
 jeg heller i Kirke. Men hverken
 Anders eller jeg kan ikke det finde
 menighed alle præst i Aasker men
 der er fuldt af en ^{stiftelse} kongdom vi alle
 ikke kender. Men godt er det jo, at
 de kan samle der. Jeg gik i denne
 tid hele her op i den af Boorup
 kirke. Men blev viet for mig den
 23. juli da Helveg holdt sin sidste
 alter-tale, og sendte jydrene fløttede.
 Men se her jeg læst ^{en} præken i
~~Frederiks~~ kirke 1839. Det må jo være
 kort for ham kom til Pastor.
 Og jeg syntes jeg her både var
 præst og menighed. (Joh: 16, 12-13)
 — "Guddomens and er hverken sort
 ja hvidt, eller et menneskeligt omrind
 veir, eller noget mirat og unærligt,
 men en guddommeligt person, ved hans
 hellig and, usynlig for vore øjne, men
 virkelig som Guds åndagt i det og
 hvor os men ^{ansager} Guds dygtleder,
 horte hvad faderen talte i lov med
 sin enbørne — — — ham er det,
 der vil ledsage jer til al sandhed."
 — Det navnte lytke i Joh: evang: 14:26

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 86 Nr. 569

Grundtænkt, er et hovedtoppe i den
krøttelige hornelærdom, ja, er ligesom
i den, som skal føde den stille
forventning af aanden, uden tvivl
al sandhed om det usigelige
er dødt og magtesløst.

Ja også vi må sidde roligt i
Jerusalem og høre på aanders tænk,
men som hos aposterne, skulle også
vare forventningens tænk, være fulde
af håb og liv der brydes på, som
alt ude i naturen i disse dage.

— Og altting ventes i naturens orden
sædvanlig med 1000 års rytme
— bare livet sigtlig groer ind i
vi vil det aldrig møde os noget
"overnaturligt" — ja, du forstod
ude hvordan jeg mener det.

Jeg sidder så trygt og læser pen
men løbe, til dig og Bogen, og
hvis færd sådan stor tillid til
forståelse hos det, og er taknem
fuld derfor. Ellers kunde jeg heller
ikke skrive, for jeg ved godt at
der mangler så meget i, at jeg kan

gaa udtrykt hvad jeg gerne vil
sige, — og det er jo temmelig lidt.

Otto Møller sagde en gang at vor
Herre nær var hos sin menighed
i 1000 års rytme, snarere vil være
noget som, der har i de 20 dage
efter opstandelsen vandret og levet
med apostlene: synlig for de troende
hjerter, men usynlig for verdens
Herre hjerter havde du oplevet
hans opstandelse med ham, derfor
kunde du også nu se ham, høre
ham, tale med ham. Jeg tror,
at vi hans menighed må, frem
til fuldt ud at høre hans ord
i de ord han taler til os. Det
vil altså sige: for vi hans
opstandelse i ordet, så vil
det slet ikke blive underligt
må han også synlig stå den
for øje. Men vær han, synlig
for de der tror, er her på jorden
— og den anden er længe borte
i afgrunden for en tid — som
Johannes skriver, så er Gud vist